

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ (ΠΑΤΡΙΣ)

4 Φεβρουαρίου 2018

ΘΕΜΑ : Η στρατηγική - σημασιοδότηση του πολιτισμού της Ρωμιοσύνης, ως ιστορικού και πολιτικού παράγοντος και η σύγχρονη δυναμική του.

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : Γεωργού Γεώργιος, Πολιτικός Μηχανικός και Πρόεδρος του Διαβαλκανικού Φορέα ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΑΙΜΟΥ.

Προσφωνήσεις

(Περίληψη)

Χαιρετίζω την έναρξη εργασιών της Παγκοσμίου ακαδημίας της ρωμιοσύνης ως μία προσπάθεια εξαιρετικά πνευματικού και νοσοπολιτικού προσανατολισμού για την επανεύρεση μιας υπολανθάνουσας, μέσω αναπότρεπτων ιστορικών συγκυριών, πολιτιστικής ταυτότητας του γένους μας.

Με την ταυτότητα αυτή που είναι η ταυτότητα της ρωμιοσύνης το γένος των Ελλήνων επανέρχεται δυναμικά στον ρουιν της παγκοσμίου ιστορίας μετά από την περιπέτεια των 400 χρόνων της Ρωμαιοκρατίας με όπλα πνευματικά , όπως γνωρίζει να δημιουργεί πάντοτε, την παιδεία του που ήταν **"φυλακτικόν ψυχής"** κατά τον Αριστοτέλη , τον οντολογικό του λόγο του που εκφράσθηκε διαλεκτικά με τον ρητορικό του λόγο και την φιλοσοφία του που είχε φθάσει στο απόγειο των αναζητήσεών της, όταν ανακάλυψε τον θεωρητικό βίο του Αριστοτέλη.

Τα τρία αυτά πνευματικά εργαλεία καθόρισαν το τέλος των κοσμολογικών αναζητήσεων του αρχαίου γένους μας, όταν συνάντησαν τον Θείο λόγο του Χριστού μας και ετέθησαν στην υπηρεσία του για την διάδοσή του παγκοσμίως.

Η συνάντηση αυτή καρποφόρησε στα πλούσια και εύφορα πεδία του Ελληνικού Πνεύματος, γέννησε τους πνευματοφόρους Έλληνες Πατέρες της Ορθοδοξίας μας που καθόρισαν την Θεολογία της , όρισαν τον φιλοκαλικό βίο των ανθρώπων ως εφελτηρίου της θεώσεώς τους και έδωσαν πνευματικές μάχες κατά του σκότους της ανθρωπότητας.

Τα γεγονότα αυτά που συνέχουν τον αγωνιστικό βίο της Ρωμιοσύνης 1123 χρόνια και μετέπειτα της αλώσεώς της το 1453μ.χ, είναι πνευματική

παρακαταθήκη του Ελληνικού Γένους, μεγάλη ευλογία και βαρύ έργο για ολόκληρο τον Ελληνισμό, που πρέπει να αισθάνεται, για να επιτελείται η οικουμενική του αποστολή που καθόρισε η ιστορική συγκυρία και ο Δημιουργός Θεός. Μία αποστολή που στις μέρες μας πρέπει να επαναδραστηριοποιήσουν οι Έλληνες με τον τρόπο που τους επιβάλλει η πνευματική τους παράδοση, για να επανανοηματοδοτήσουν την ζωή του γένους μας και επανασηματοδοτήσουν τον κόσμο γύρω μας που βρίσκεται σε αδιέξοδα και επανακαθορισμό της πορείας του.

Η ανάλυση του θέματός, εμπεριέχει τρεις κατευθύνσεις:

1ον Τον ορισμό της έννοιας της Ρωμισσύνης αναλύοντάς την στην ιστορική, πολιτιστική, πνευματική και πολιτική της διάσταση.

2ον Τον περιεκτικό καθορισμό των σχέσεων - ενοποιήσεων και διαιρέσεων της Ρωμισσύνης με τον Αρχαίο Ελληνικό και τον Δυτικό κόσμο.

3ον Την νοοπολιτική δυναμική του πολιτισμού της σήμερα. Όταν επικαλούμαι την νοοπολιτική για την ανάλυση του θέματος, που είναι ένα ευρύτατο σχέδιο διερεύνησης του και με πολλές παραμέτρους και κατευθύνσεις, εννοώ την στρατηγική σημασιοδότηση του πολιτισμού αυτού, ως πολιτικού και ιστορικού παράγοντα.

Η επιδίωξη είναι να καθορισθεί αυτό που μπορεί να συνθέσει και να ενώσει τον πολιτισμό της Ρωμισσύνης, με τον σύγχρονο πολιτισμό και η δυναμική που μπορεί να δημιουργήσει στο πλαίσιο της αναγεννήσεως της χώρας μας, και όχι μόνον, προς την κατεύθυνση της δημιουργίας μιας χώρας και μιας κοινωνίας με ιδιαίτερη πολιτική και πολιτισμική οντότητα, αντάξια του κλέους της ιστορίας της πατρίδος μας.

Ευχαριστώ